

Канартикинъ (Κανάρτικινος), висока *сждбна* длъжностъ, ср. турск. канамак = окървавенъ, (ensanglanté, saigner) и текин = храбръ (brave, cougagedux), почетна титла на много юнаци. Напр. Гур-текин, Кара-текин и пр. *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* „Blutrichter“. Турск. канар = който пролива кръвъ, тикин = младъ юнакъ.

Кардамя (Καρδάμις), т. Кардамыш. *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* Kardamyš.

Крумъ (Κρούμιος или Κέρν у Суида), може би бълг. Wamba, бълг. корем = търбухъ (Bauch. Wannst = чус. хырым, осм. карын). *P. Ир. 77. Id. Pauly, 1044.* der gewaltige Krum (Krem). Безъ объяснение.

Кринъ, (Κρύνος), лично име отъ времето на Симеона. Ср. якут. кырынас = хермелинъ. *P. Ир.*

Корнисошъ, негли турск. курмин = настоятелъ, пригитвитель, лжео-обтегачъ (Besorger, Herrichter, Bogenspanner), съ партицип. суфиксъ миш, както въ Токтамыш и др. *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* Kormesios или Kormesos (Zurichter etc.).

Кубратъ (Κουβράτος), негли турск. Кувёр-ат, Кор-ат, свѣтлочервенъ конь съ жълти петна. Ср. Ковбѣз, име на единъ българинъ въ Acta S. Demetrii, § 196., 199. и Тѣхъътос, Teoph. а. 774., отъ ат = конь. *P. Ир. Id. Pauly, 1043.* Kuwrat (безъ объяснение).

Либертея (Lib-ertem) съдържа уйгурск. ертем „virtus“. Ср. името на печенежкото племе лавды-ертем *P. Рѣс.*

Маготиъ (Μαγούτιος) ср. уйгур. магу = височина, величина, магутмак = слава. *P. Ир., Pauly, 1044.* Ср. турск. магут — въздигамъ, слава.

Миникъ (Μυνικος), ср. якут. миник = глупавъ (einfältig) или защото Кедринъ П., стр. 299, го нарича τὸν ἡπλοκώμαν ὁ πρῶτος = ъздаць, отъ миник, бинмек = ъзди. *P. Ир.*

Омортагъ, *Мортагъ*, негли свитъ на кълбо, обълъ (geballt, oval), јумуртаг, ср. јумурта = яйце. *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* Прибавено „massiv“, сближенето съ јумурта изпуснато.

Паганъ, (Παγάνος), ср. Καρ-παγάνος (Niceph. p. 97.). Турск. кам = (Wahr-sager, Zauberpriester) и багана = стълбъ, колъ, стълба (Säule, Pfahl, Leiter). *P. Ир.*

Пресинавъ — слав. прѣсень (frisch). *P. Ир.*

Савинъ (Σαβίνος), осм. саван = любящъ (liebend) отъ рода Укилъ съ прѣкора Горалемъ (вж. подъ 9.). *P. Ир.*

Санчы, **Самъчи** (Σάνφις) ср. турск. санмак, размислямъ, събѣщавамъ, отъ него пош. аг. санчи „свѣтътникъ“ (якут. саначчи, разумень, мислящъ). *Pauly, 1044.* Σανφής, Sampsis, придворенъ санъ (бълг. санъчи, самъчыя) отъ санъ = турск. сан, почитъ, (Ansehen, Schätzung), сана — цѣня, плащамъ, *якут.* саначчи = мисленъ, обсеждащъ, мѣдъръ. Въ лични имена се срѣщатъ турскиѣ окончания -ѣлъ (-чы) -бул (така и якутски — осм. -гул) и -ин, напр. въ Маготиъ.

Сепаръ отъ сави = любовъ, уйгур. сивар, сибар = приятелъ, любовникъ, якут. сабар = милъ, хубавъ (gefällig, sauber). *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* безъ объяснение.

Сундика (у Прокопия Σουνίκας), негли турск. сүнүк = кость, ребро, кирг. ак-сунтак, бѣловость, благороденъ (weissbeinig, adelig). *P. Ир.* Името Sundicus глази и Σουνίκας и изглежда да бѣде персиско. Ср. Малада, XVIII, 453. *P. Рѣс.*

Тарканъ (Ταρχάνος) турск. таркан, „ein Freiherr“. *Pauly, 1044.*

Телерихъ (Τελέριχος или Τελλέρυγος), негли отъ төлөрүк, ср. якут. төлөрүи = развързваемъ се (sich lösen). *P. Ир. Id. Pauly, 1044.* Telerich или Tellerig, тюрк. төлөрүк = „einer der sich löst“.

Телецъ (Τελέτης), едва ли слав. телець = vitulus; по-вѣроятно якут. тэлэчи = отворенъ, който отвара (geöffnet, Eröffner) съ суф. ди, ччи, като напр. въ Έχάτλης, Σάμφης, Vita s. Clem., стр. 23. Миклош. *P. Ир. Id. Pauly, 1044.*